

LA PAU A COREA

Realitat o Mite?

MANDELA

ÍNDEX

INTRODUCCIÓ	4
1. AGRAÏMENTS	6
2. HISTÒRIA DE COREA DEL NORD	7
2.1. Ocupació japonesa i annexió de Corea (1910 – 1945)	7
2.2. Recapitulació japonesa i divisió de Corea del Nord i del Sud	9
3. GUERRA DE COREA (1951 – 1953)	11
3.1. Armistici de Panmunjon (1953)	14
3.2. Acord de reconciliació, no agressió i cooperació (1991) i acord de desnuclearització (1992)	16
4. SISTEMA POLÍTIC DE COREA DEL NORD	17
4.1. Filosofia del Juche	20
4.2. Origen del Juche	23
4.3. Songbun, el sistema de castes que divideix el poble	24
5. SITUACIÓ ECONÒMICA A COREA DEL NORD	26
5.1. Evolució de la situació econòmica de Corea del Nord des de l'origen del Juche	29
5.2. Relació econòmica envers altres països	31
6. SITUACIÓ ACTUAL DELS DOS PAÏSOS	34
7. COM VIUEN A COREA DEL NORD?	37
8. CURIOSITATS DELS ASPECTES TRACTATS	39
9. ENTREVISTA A ALEJANDRO CAO DE BENÓS	42
9.1. Anàlisi de l'entrevista i conclusions extretes	54
10. CONCLUSIÓ: COM AFECTA EL JUCHE AL PAÍS I A LES SEVES RELACIONS ENVERS ALTRES PAÏSOS	56
11. TRACTAT DE PAU	59
12. CONCLUSIÓ FINAL	64
12.1. Podria servir per alguna cosa el pacte de pau?	64
12.2. Què he après durant aquest treball de recerca?	65
13. BIBLIOGRAFIA	66

INTRODUCCIÓ

Corea és un territori que s'estén a l'est d'Àsia i que conforma dos països: Corea del Sud i Corea del Nord (país el qual explicarem durant aquest treball de recerca.)

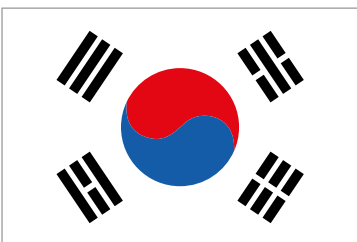
La península de Corea es situa entre Xina i Japó, posseeix una posició estratègica que va determinar la seva història i el caràcter del seu poble. Aquest territori, durant la seva història, ha viscut innumera- bles batalles d'exèrcits xinesos, mongols i japonesos.

Corea del Sud (República de Corea) amb capital a Seül, és una república presidencialista amb una superfície total de 99.720 km², amb un cens total de 49.540.000 habitants.

Corea del Nord (República Popular Democràtica de Corea) amb capital a Pyongyang, és una dictadura totalitària juchista, amb una monarquia absoluta i unipartidista, amb una superfície total de 120.540 km² i un cens total de 24.895.480 habitants.

Bandera de Corea del Nord

Bandera de Corea del Sud

Però la divisió de la península coreana en dos països, no sempre ha estat així, ja que ha patit nombroses ocupacions, guerres, divisions,... què és el que explicaré en profunditat en el punt 3 d'aquest treball.

L'últim conflicte en aquesta península va ser la Guerra de Corea, una guerra entre Corea del Nord i Corea del Sud, que es va "finalitzar" amb un armistici, però una guerra no es finalitza fins que es firma un Tractat de Pau. I avui en dia, la Guerra entre les dos Corees segueix vigent.

I el meu objectiu en aquest treball, és elaborar un pacte de pau per posar fi a aquest conflicte.

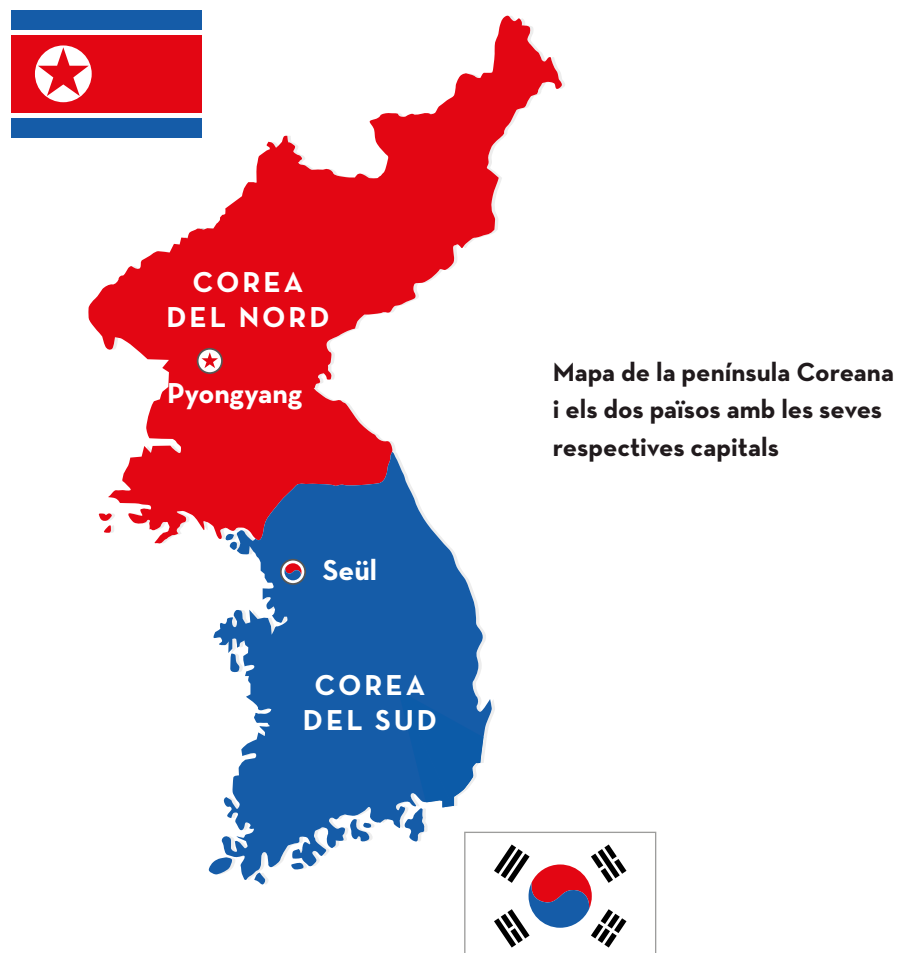
He decidit centrar el pacte de Pau i tot el treball en sí, en la que es coneix popularment com la Corea "més conflictiva", la Corea del

Nord, no només perquè em sembla més interessant, sinó perquè crec que és la Corea més desconeguda per Occident, i on la recerca haurà de ser més intensa.

És un treball de caràcter força teòric, on tracto els punts esmentats en l'índex, ja que crec que per fer una mediació d'un conflicte, primer s'ha de conèixer bé l'arrel del conflicte.

Però també té una part pràctica, ja que he tingut la sort de poder reunir-me amb el President de la Associació d'Amistat amb Corea i delegat especial honorari de Corea del Nord, per poder parlar llarga i exhaustivament del conflicte coreà.

I la part final del treball, que és l'elaboració del pacte de pau en sí.

1. AGRAÏMENTS

Aquest treball, no hagués estat possible sense l'ajuda incondicional d'algunes persones, a les quals els vull mostrar la meva més sincera gratitud; ja que sense elles hagués estat francament difícil l'execució d'aquest treball.

A Ricard Illa, el meu tutor del treball de Recerca, li agraeixo tota l'ajuda i orientació proporcionada al llarg d'aquest temps de recerca, ja que ha sigut de moltíssima ajuda i utilitat.

A Alejandro Cao de Benós, a qui li agraeixo haver invertit una petita part del seu temps en fer una entrevista decisiva per la elaboració de la part final del treball i haver entregat el "Tractat de pau" que he elaborat al govern de Pyongyang, podent així aportar la meva contribució a la mediació del conflicte.

I als meus pares, que m'han recolzat en el treball des del primer dia, i em van acompanyar fins a Tarragona per poder realitzar la entrevista a l'Alejandro Cao de Benós.

2. HISTÒRIA DE COREA DEL NORD

2.1- OCUPACIÓ JAPONESA I ANNEXIÓ DE COREA (1910-1945)

Durant el final del segle XIX i el principi del segle XX, molts països d'occident, competien per veure qui tenia millor comerç, més riquesa, més territoris... I Japó, de la mateixa manera, volia convertir-se en una gran potència, i van iniciar un procés de modernització, que tenia com a fi expandir-se ràpidament tan territorial com econòmica i políticament. I Corea, va ser un dels principals objectius.

Corea era una societat on el comerç exterior estava prohibit, i els diversos intents de modernitzar-se van ser fallits, degut a la cort Coreana, que era extremadament conservadora i es cenyien a la filosofia confucianista com a política nacional.

Però el 1907 l'últim monarca coreà (El rei Gojong) es va veure forçat per els japonesos a abdicar, i va cedir el seu títol a un fill feble seu, qui es va casar amb una dona japonesa, obtenint d'aquesta manera, el títol de noblesa japonesa.

A partir d'aquí, Japó va decidir reorganitzar el territori coreà, i va instaurar una capital, que seria des d'on es dirigiria a tot el país: Seül.

Va crear infraestructures ferroviàries, portuàries, un sistema mercantil... per poder, d'aquesta manera extreure matèries primeres, i en general explotar a Corea.

Degut a les lleis colonials japoneses que es van estipular a Corea, el sentiment nacionalista va augmentar, ja que els japonesos van imposar una política japonesa on la gent tenia que tenir noms japonesos, la vestimenta pròpia del país, parlar l'idioma... Però els coreans no van perdre la seva identitat cultural, i tot i sentir-se reprimits, van començar molts moviments independentistes, en contra de la repressió japonesa i els abusos que hi havia.

Soldats japonesos entrant a Corea

Font:

<https://www.nacion.com/el-mundo/japon-presenta-disculpas-por-su-colonizacion-de-corea/DUM5XVFDGFFX3EMARC-T6HBSYQ4/story/>

Per altre banda, la ocupació japonesa va modernitzar a Corea: Van arribar invents com el cinema, la ràdio... L'objectiu principal d'aquests canvis era enriquir substancialment als japonesos reforçant els seus recursos per les guerres contra la Xina.

2.2. RECAPITULACIÓ JAPONESA I DIVISIÓ DE COREA EN EL NORD I EL SUD

Els països occidentals com els EUA o la URSS creien que l'imperi japonès seria fàcil de conquerir pel Nord, i per la mateixa idea expansionista que he comentat en el punt anterior, van decidir dur a terme una guerra per obtenir territoris.

D'aquesta manera, el 8 d'agost de 1945, la Unió Soviètica va declarar la guerra a Japó, i va atacar la península coreana pel Nord el 9 d'agost.

El dia 10, els Estats Units, que combatien contra Japó en la Segona Guerra Mundial, van decidir atacar a Corea també, però pel Sud, causant així la recapitulació japonesa i la seva rendició.

Els Estats Units i la Unió Soviètica van dividir els territoris conquerits a Corea per el paral·lel 38: Corea del Nord (la URSS) i Corea del Sud (els EUA),

I degut a la influència d'aquests dos països, el Nord de Corea va esdevenir un estat comunista, i el Sud capitalista.

Caricatura que il·lustra la tensió en la frontera de ambdós països.

Font:

<https://www.amcham-shanghai.org/sites/default/files/inline-images/txnk.png>

Syngman Rhee, president de Corea del Sud des de 1948 al 1960

Font:
https://www.ecured.cu/Archivo:Syngman_Rhee.jpg

Una mateixa cultura que va quedar completament diferenciada per una de les fronteres més tenses del món.

Al començar la Guerra Freda, la unificació pacífica de Corea va ser impossible, motiu pel qual durant l'any 1948 es van consolidar els dos països tal i com els coneixem avui en dia: La República Popular Democràtica de Corea, en el Nord, que la liderava Kim Il-sung, avi de l'actual mandatari, i la República de Corea al Sud amb Syngman Rhee al capdavant del govern.

En el 1948 els EUA van sol·licitar a les Nacions Unides que tots els coreans determinessin el futur del seu país (Divisió en Nord i Sud o Unió de una única Corea).

Però Corea del Nord es va negar rotundament a participar.

Corea del Sud va formar el seu propi govern anticomunista a Seül i amb el recolzament dels EUA va proclamar la República de Corea del Sud, i va establir un règim dictatorial.

Des del principi, els sud-coreans van intentar reunificar les dos Corees. Però els soviètics a Corea del Nord van respondre instal·lant a un ex guerriller comunista: Kim Il Sung com a president a la capital Pyongyang.

I així va ser com va començar una de les majors dictadures comunistes, que va ser recolzada per la URSS des de 1948 fins la seva mort al 1994.

Kim Il Sung, president de Corea del Nord des de 1948 fins la seva mort al 1994

Font:
<http://hot-a-dinner-party.blogspot.com/2012/04/legacy-of-kim-il-sung.html>

3. GUERRA DE COREA (1951 – 1953)

Un any més tard de que a Corea del Nord s'implantés el règim comunista, a Xina s'hi va implantar un altre règim comunista, cosa que va permetre Stalin, (degut a la situació geogràfica dels dos països) atacar des de Xina i Corea del Nord a Corea del Sud el 25 de juny de 1950.

Les tropes nord-coreanes van conquerir Seül en una operació anomenada Pokpoong (tempesta) amb la excusa que havien estat atacats primer per soldats sud-coreans a la frontera; però la veritat es que portaven mesos preparant la invasió a Corea del Sud. L'objectiu principal nord-coreà, era unificar el territori sota la bandera comunista.

Soldats nord-coreans preparats per la guerra.

Font:
https://secure.i.telegraph.co.uk/multimedia/archive/02516/north-korea_2516090k.jpg

Degut a la invasió del Nord, els EUA, a través de la ONU, van decidir enviar a tropes a expulsar als comunistes del Sud, però els Nord-coreans van ignorar a la ONU i van seguir avançant i van poder derrotar inclús una petita força nord-americana que va ser enviada des de Japó.

Les tropes de Kim Il-sung van arribar a capturar quasi la totalitat de Corea del Sud.

Però més tard, la escena es va capgirar, quan els EUA a través d'una força militar de la ONU va contraatacar per segon cop, i ho va fer desembarcant les seves tropes a Inchon (a les afores de Seül), i van aconseguir expulsar-los a l'altra banda de la frontera. Les forces aliades liderades per el general nord-americà McArthur, no satisfetes amb fer retrocedir als comunistes, van decidir anar una mica més enllà i varen envair Corea del Nord. La capital Pyongyang va ser capturada i al desembre de 1950 quasi tota Corea del Nord estava en mans del aliats.

Marines dels Estats Units capturant Nord-coreans

Font:
<https://mihistoriauniversal.com/edad-contemporanea/la-guerra-corea/>

Xina, el gegant comunista que recolzava Corea del Nord, va decidir actuar, i a finals de 1950 van atacar i van expulsar als exèrcits de la ONU a l'altra banda del paral·lel 38.

Al gener de 1951, la situació s'havia estancat, amb milers de ferits, de refugiats i de morts, i en aquell moment el conflicte estava com al principi.

Van succeir dos anys de combats al llarg de la frontera, amb un gran nombre de baixes i amb bombardejos de forma continuada a les ciutats nord-coreanes.

Però finalment, el 27 de juliol de 1953 es va signar una mena de tractat de pau en forma d'armistici; un acord de cessament de les operacions militars, però que no va establir el fi de la guerra ni la existència de guanyadors o perdedors de la Guerra.

Es va crear una Zona desmilitaritzada i es van enviar a tots els presoners de guerra als seus països d'origen, però no es va signar la pau, ni es va avançar en el desarmament ni es va posar fi a la guerra. L'únic que es va aconseguir va ser la creació d'una frontera summament tensa, la frontera de Panmunjon.

3.1. ARMISTICI DE PANMUNJON (1953)

Un armistici suposa un “alto el foc”, però no implica la signatura d’un tractat de pau.

L'Armistici de Corea, que també es coneix com Pau de Panmunjom, va ser un pacte de no agressió que encara té vigència en l'actualitat, que es va signar per Corea del Nord i del Sud el 27 de juliol de 1953, aquest pacte va posar fi a la confrontació armada entre els dos països, però no a la guerra, que en teoria avui dia encara està present, també es va estipular una zona desmilitaritzada que conforma més de 4 km d'ample i 238 km de llarg a la frontera entre els dos països.

La zona desmilitaritzada de Corea amb el riu Bukhan que travessa els dos països.

Font:

<https://mihistoriauniversal.com/edad-conhttp://www.telam.com.ar/notas/201711/226722-corea-norte-corea-sur-norcoreano-soldado-desertor.html>

Aquesta franja està rodejada de mines antipersones, i està considerat un dels llocs més perillosos del món, i és aquí on es celebren les reunions entre les dues Corees, que tècnicament segueixen en guerra.

Panmunjon és el lloc on actualment es realitzen la majoria de les reunions i negociacions que tenen Corea del Nord i del Sud, i tot i que formi part de la frontera i la zona desmilitaritzada, és una de les fronteres més tenses del món, on hi ha una gran vigilància militar.

Panmunjon, la frontera entre Corea del Nord i Corea del Sud.

Font:

https://www.foreignbrief.com/wp-content/uploads/2018/01/IMG_3128.jpg

3.2. ACORD DE RECONCILIACIÓ, NO AGRESSIÓ I COOPERACIÓ (1991) I ACORD DE DESNUCLEARITZACIÓ (1992)

El 12 de desembre de 1991, els primers ministres de Corea del Nord, Yon Hyong-Muk i de Corea del Sud, Chong Won-Shik van signar un “acord de reconciliació, no agressió, intercanvi i cooperació”, i el 1992 van crear una declaració conjunta sobre la desnuclearització de tota la península coreana, on quedava escrit que aquest tipus d'energia només es podria utilitzar amb fins pacífics. Aquest acord és un pacte històric i constitueix el major acostament entre els dos països des de que el 1972 van començar a dialogar els dos governants.

Aquest pacte va posar fi a l'estat de guerra tècnic en el que es trobaven els dos països.

Corea del Nord i Corea del Sud el 7 de maig de 1992 signen a Seül l'acord de desnuclearització de la península coreana.

Aquest acord també es coneix com el “Tractat bàsic”, i en ell s'escrueixen les bases per una reconciliació.

Font:

https://aminoapps.com/c/bts-taehyung-amino-espanol/page/blog/cronologia-el-conflicto-entre-corea-del-norte-y-corea-del-sur/xpRm_nEo-C2uWkWRnQrDkLlNd6XrjzGdR5q7

4. SISTEMA POLÍTIC DE COREA DEL NORD

El sistema polític vigent a Corea del Nord es una dictadura comunista des de el final de la guerra de Corea al 1953.

Quan va tenir lloc la divisió de Corea, els soviètics van decidir posar a Kim Il Sung, qui era un militar comunista al poder a Corea del Nord.

Va ser president provisional, però quan es van celebrar eleccions sota supervisió de la ONU, ell mateix es va proclamar primer ministre de la República de Corea del Nord.

En aquest moment va començar una dictadura comunista. Després, al 1972 quan es va crear una nova Constitució, i aleshores es va auto proclamar President de la República Democràtica de Corea.

Al morir, el successor va ser el seu fill Kim Jong-Il. I al morir aquest, el successor va ser Kim Jong-Un, actual líder del país.

D'aquesta dinastia, se'n diu Dinastia Kim:

Kim Il Sung

Font:

<https://www.gettyimages.es/fotos/kim-il-sung?mediatype=photography&phrase=kim%20il%20sung&sort=mostpopular>

Kim Jong-Il

Font:
<https://www.libertaddigital.com/deportes/mas-deporte/2016-12-17/quinto-aniversario-muerte-kim-jong-il-mejor-golfista-historia-1276588908/>

Kim Jong-Un

Font:
<https://cnnespanol.cnn.com/2015/05/14/kim-jong-un-un-dictador-con-miedo-a-perder-el-poder/>

Kim Il Sung va néixer l'any 1912 i va morir l'any 1994, va ser el creador de la ideologia juche. Era l'avi de l'actual mandatari de Corea del Nord.

Kim Jong-Il va néixer l'any 1942 i va morir l'any 2011, va seguir desenvolupant la ideologia juche. Era el pare de l'actual mandatari.

Kim Jong-Un va néixer l'any 1983 i actualment és l'actual dirigent del país, és molt fidel a la ideologia juche creada per el seu avi.

El règim nord coreà té tres característiques que diferencien el seu govern de qualsevol altre, i són les següents:

Un govern unipartidista, ja que un únic partit mana per sobre de la estructura política. No existeix una oposició. El partit governant es el partit dels Treballadors.

Un govern autocràtic, (aspecte típic de les dictadures) ja que la importància del president no pot ser igualada per cap altre persona.

Un govern dinàstic: Ja que el dret de dirigir el país només el tenen els descendents d'una mateixa família, la dinastia Kim.

Tots els partits polítics de Corea del Nord son de caràcter socialista, ja que no estan permesos partits de caire capitalista.

Cada 5 anys es celebren eleccions en les que els coreans majors de 17 anys tindran dret a votar qualsevol dels partits del país, actualment els tres partits existents són:

- Partit del Treball de Corea: Secretari General: **Kim Jong-un**
- Partit Social Demòcrata de Corea: Secretari General: **Kim Jong Dae**
- Partit Chondoísta Chong-U: Secretari General: **Ryu Mi-yong**

Però no ens oblidem, de que el principi bàsic polític nord-coreà és el següent: **El Partit controla l'Estat i el President controla el Partit.**

I el president, per dret dinàstic, serà fins a la successió al seu fill, Kim Jong-Un.

És a dir, en les eleccions, els coreans tenen dret a votar a qualsevol dels tres partits esmentats, però guanyi el partit que guanyi, al final, el president que controlarà al partit, i així mateix al poble serà Kim Jong-Un.

Membres de l'assemblea nord-coreana

Font:

<https://aprendecoreano.com/corea-del-norte/sistema-politico-corea-del-norte/>

4.1. FILOSOFIA DEL JUCHE

En la llengua coreana Juche combina dos caràcters: "Ju" que significa Senyor i "Che" que significa ser com.

O sigui que Juche ve a significar "ser un Déu".

La filosofia del Juche es basa en que l'home és l'amo del seu propi destí. Aquesta filosofia s'oposa enormement a l'idealisme i al materialisme, ja que aquestes dos formes de pensar estan subjectes a forces externes (idees i materials), mentre que el Juche diu que no hi ha res que l'home no pugui fer sense dependre de quelcom extern si ell vol.

El Juche es centra en el concepte d'auto-independència. I el concepte d'auto-independència en general es veu reflectit en la independència política (**Chaju**), l'autosuficiència econòmica (**Charip**) i l'autodefensa militar (**Chawi**):

Cartell publicitari sobre la idea Juche

Font:
<https://cnnespanol.cnn.com/2015/05/14/kim-jong-un-un-dictador-con-miedo-a-perder-el-poder/>

Chaju: Independència política:

El Juche promou el tracte respectuós entre nacions i el dret de cada estat de prendre les seves pròpies decisions per assegurar la felicitat del seu poble.

La idea del Chaju es que un estat no ha de dependre políticament de cap altre (Aquest principi és el que ha fet que Corea del Nord sigui avui en dia tan hermètica).

D'acord amb aquesta ideologia, Corea del Nord no ha d'estar sotmesa a cap pressió ni ordre de cap altre país.

Charip: Independència econòmica:

Kim Il Sung va proposar una economia autosuficient, que estava basada en l'esforç del poble nord coreà, els seus recursos naturals i el seu desenvolupament tecnològic.

Pretenia desenvolupar una indústria que fos capaç de donar-li al país tota la maquinària necessària per el seu desenvolupament. A part d'això, també es garantiria la producció d'aliments necessaris per els habitants a partir de la seva agricultura. Així no tindrien que dependre de cap altre país.

Chawi: Independència militar:

L'estat ha de tenir la força militar suficient per poder defensar-se de les agressions exteriors.

Chawi es basa en la idea de que si un país depèn dels exèrcits

d'un altre país ni es sobirà ni és independent.

L'exèrcit és la base del poder polític i econòmic del país.

Motiu pel qual Corea del Nord, tot i no ser un dels països més grans del món, té un gran nombre d'afiliats a l'exèrcit comparat amb el seu cens.

Desfilada militar per celebrar el 70 aniversari del Partit del Treball de Corea

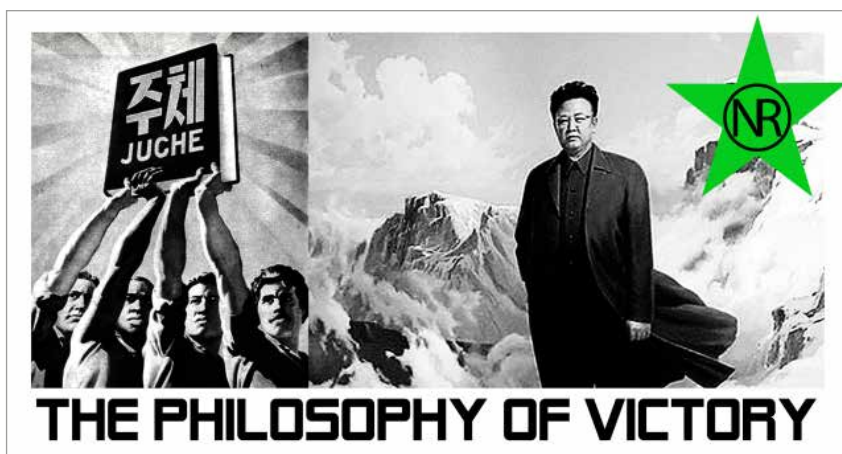
Font:
<https://www.taringa.net/posts/videos/19001011/En-vivo-Corea-del-Norte-desfile-militar-deja-tu-coment.html>

L'auto independència que ha aportat el Juche al país ha fet que sigui al llarg de la història, un dels països més tancats exteriorment del món.

La potència i força que té el Juche s'ha vist reflectit des del meu punt de vista en dos aspectes molt importants:

El primer aspecte és que de totes les nacions comunistes i anit-capitalistes que han existit, Corea del Nord es la única que mai ha estat derrotada en una guerra, a diferència del marxisme o leninisme que van acabar caient.

I el segon, es que de tots els enemics que ha tingut al llarg de la història els EUA, Corea del Nord és el més temut. Ja que els EUA és la imatge viva del capitalisme, i en canvi Corea del Nord es completament el contrari.

Juche: La filosofia de la victòria

Font:

<https://adversariometapolitico.wordpress.com/2012/07/08/juche-la-filosofia-de-la-victoria/>

Tanta és la importància del Juche, que tenen un calendari propi, que diu com a any 0 al any en el que va néixer Kim Il-Sung, i l'any comença en el seu dia d'aniversari.

4.2. ORIGEN DEL JUCHE

L'origen del Juche es remunta a l'any 1930, en un discurs el 30 de juny de Kim Il-Sung quan tenia 18 anys.

Quan es va fundar Corea del Nord, el Marxisme / Leninisme va ser adoptat com ideologia política oficial del país, però el seu líder, Kim Il Sung no volia dependre de cap altre país comunista com Rússia o Xina.

Va ser llavors quan la ideologia Juche va ser considerada en un principi com una adaptació creativa del Marxisme-Leninisme i gradualment ha anat cobrant importància e identitat pròpia fins a convertir-se en la filosofia oficial del país i la clau del seu funcionament.

4.3. SONGBUN, EL SISTEMA DE CASTES QUE DIVIDEIX EL POBLE

Corea del Nord divideix als seus habitants en tres castes o classes, que són hereditàries, en funció del seu major o menor grau de lleialtat al règim.

Aquestes castes són: **“Els lleials”**, **“Els vacil·lants”** i **“Els hostils”** que a la vegada estan subdividides en 51 subcategories depenent dels seus antecedents i les professions dels familiars, que determinen els drets, càstigs o ajudes que poden rebre els ciutadans.

Aquest sistema suposa un control social en el que tots els habitants de Corea del Nord estan marcats per tota la vida, és a dir, si tu neixes en una casta mai podràs pujar a una superior, però en canvi si ets castigat per l'estat, si que pots ser degradat a una casta inferior.

Els lleials: Són els descendents dels qui van lluitar contra el domini colonial de Japó entre 1910 i 1945, i els familiars dels soldats que van morir a la Guerra de Corea de 1950-1953, també els pagesos petits i els treballadors que varen proporcionar béns al poble.

Tenen dret a viure a la capital, Pyongyang, i preferències a l'accés a l'habitatge, a rebre aliments, tractament mèdic i feina.

És degut al Songbun, que els militars tenen molts privilegis envers a la resta de la gent, i degut a això hi ha un nombre tan elevat de militars al país.

Els hostils: Són els descendents i familiars dels que van col·laborar amb Japó i dels que es van oposar al fundador del règim, Kim Il Sung, també els familiars dels que han fugit a Corea del Sud, d'empresaris i religiosos. Aquests grup són els que fan les feines més perilloses a les regions més complicades. Reben racions molt petites d'aliments, els discriminen quan han d'anar a l'escola o quan s'han de casar. Estan vigilats constantment.

Els vacil·lants: Són els familiars d'artesans, petits comerciants, intel·lectuals que s'han format durant el domini japonès. Els hi donen feina com tècnics de baixa formació, i també viuen vigilats.

Militars nord-coreans i Kim Jong-Un

Font:

https://www.elconfidencial.com/mundo/2018-06-04/corea-norte-purga-temor-golpe-estado-kim-jong-un_1573630/

Grup de persones rurals i un nen desnutrit d'una casta baixa

Font:

<https://librepensadoresdelzulia.blogspot.com/2016/09/songbun-el-gran-invento-del-reino.html>

5. SITUACIÓ ECONÒMICA A COREA DEL NORD

La situació econòmica a Corea del Nord està canviant constantment, i ara mateix està força dèbil degut a pressions externes i internes.

Les Nacions Unides han estat sancionant a Corea del Nord durant els últims anys per diversos motius, causant així una descentralització de la economia que anava directament al govern, i incentivant a particulars a treballar per el seu propi benefici.

Com a conseqüència, la planificació central del menjar, està debilitada i els diners reemplacen al cupó de racionament, augmentant així el comerç exterior.

Els Nord-coreans són molt pobres. El PBI per càpita (que és un indicador econòmic que divideix tot el Producte Interior Brut entre el nombre d'habitants d'un país.) situa al país quasi en la base del rànquing mundial.

El PIB de Corea del Nord no és summament escàs, però una molt gran quantitat del PIB el govern la gasta per si mateix, per les seves forces armades, armes nuclears..., tenint així un dels exèrcits més capacitats del món, però també una pobresa greu.

A la capital, Pyongyang, es viu millor, ja que no hi han tants problemes de manca d'aliments o talls d'electricitat., i es veu tràfic de vehicles per els carrers de la ciutat. (Mínim, però molt superior al de àrees rurals.)

No podem dir el mateix de les poblacions allunyades de la capital; pateixen manca d'aliments, aigua, combustible, corrent, electricitat i altres necessitats bàsiques.

Posició	País	Producte Interior Brut (PIB) per capita (US\$)
200	Benín	2,200
201	Malí	2,200
202	Islas Salomón	2,100
203	Etiopía	2,100
204	Ruanda	2,100
205	Guinea	2,000
206	Kiribati	1,900
207	Afganistán	1,900
208	Burkina Faso	1,900
209	Guinea-Bissau	1,800
210	Sierra Leona	1,800
211	Haití	1,800
212	Gambia	1,700
213	Corea del Norte	1,700
214	Madagascar	1,600
215	Comoras	1,600
216	Togo	1,600
217	Sudán del Sur	1,500
218	Eritrea	1,400
219	Mozambique	1,300
220	Níger	1,200
221	Malawi	1,200
222	Tokelau	1,000
223	Liberia	900
224	República Democrática del Congo	800
225	Burundi	800
226	República Centroafricana	700

PBI per cápita de Corea del Nord, situada en el top 213, entre Haití, Gambia, Madagascar i Comoras.

Font:
<https://www.indexmundi.com/g/r.aspx?v=67&l=es>

Actualment, la indústria alimentària del país s'està desenvolupant, i a Pyongyang el problema dels aliments està pràcticament resolt.

Supermercat a Pyongyang, amb aliments bàsics de producció nacional.

Font:
<https://actualidad.rt.com/actualidad/244325-corea-norte-economia-consumo-estatus>

Però de totes formes, hem de dir que els indicadors econòmics del país han canviat; abans dels anys 80 un indicador de benestar econòmic era tenir unes botes de pell. En els anys 2000 un indicador d'èxit econòmic és tenir un habitatge en un bon barri de Pyongyang.

Un altre objecte d'estatus per els nord-coreans és tenir un ordinador, i qui el té, porta de forma molt visible un USB perquè tothom ho sàpiga.

La roba és un altre indicador d'estatus que als nord-coreans els hi agrada mostrar. Compren roba importada de la Xina falsificant les marques occidentals més conegudes.

En quant als vehicles, a Corea del Nord tots els automòbils són propietat de l'estat i qui els condueix és un alt càrrec oficial. Motiu pel qual les autopistes, carrers, avingudes... Estan quasi sempre completament deserts.

Autopista completament buida de Corea del Nord.

Font:

<https://fronterasblog.com/2009/11/17/las-autopistas-desiertas-de-corea-del-norte/>

5.1. EVOLUCIÓ DE LA SITUACIÓ ECONÒMICA DE COREA DEL NORD DES DE L'ORIGEN DEL JUCHE

Després de la implantació del Juche, la economia nord coreana va veure's clarament afectada, i es que com he comentat al llarg d'aquest treball, el Juche es basa en la autosuficiència i independència envers altres països, fet que ha fet que el país sigui quasi completament hermètic, i la economia de tot el país depengui només del país.

La economia del país està dirigida pel Partit de Treballadors de Corea, i la societat té accés a un mínim nivell de vida, i tot depèn

del sistema de castes. Ningú pot obtenir més béns, aliments o serveis que els proporcionats per l'estat segons la casta a la que es pertany.

Els majors esforços econòmics sempre s'han centrat en la indústria militar, seguint la idea Juche que diu que: "La prioritat per aconseguir independència és la defensa del país."

Fins la caiguda de la URSS, aquest sistema semblava que funcionava; però quan Moscou va trencar els acords econòmics amb Corea del Nord la crisi econòmica que van viure va provocar molta fam a la població.

Aquest context d'empobriment va continuar durant els anys 90. El successor de Kim Il sung, el seu fill, Kim Jong-il va continuar amb la mateixa filosofia i immobilisme total.

En canvi, sembla que amb l'actual mandatari, Kim Jong-un, la cosa està canviant.

A l'any 2016 va aprovar un pla que substitueix la política econòmica per el "BYUNGJIN".

Consisteix en desenvolupar l'economia del país, però centrant-la en l'armament igualment. És a dir, no ser tan hermètics, i tenir relacions econòmiques amb altres països, però tot destinat a la indústria militar.

No canvia la economia juchista, però la obra una mica al mercat.

Kim Jong-un segueix defensant la idea “juche” però la pràctica del mercat lliure s'introdueix poc a poc a la capital, on cada vegada hi ha més botigues i es permet la venda privada.

En les zones rurals, en canvi, els nivells de pobresa segueixen encara igual d'alts.

No podem saber com evolucionarà l'economia de Corea del Nord perquè és molt difícil travessar l'hermetisme d'aquest país.

Botigues de Pyongyang administrades per l'estat

Font:

<https://mundo.sputniknews.com/asia/201709051072107006-tiendas-comercio-pyongyang/>

5.2. RELACIÓ ECONÒMICA ENVERS ALTRES PAÏSOS

Pyongyang actualment té relacions comercials amb més de 80 països de tot el món, entre ells estan la Índia, Alemanya, França, Singapur, Portugal o Filipines.

Corea del Nord consumeix molt poc petroli, degut al poc ús d'automòbils, però l'importa tot. Una gran part des de Xina i una part petita des de Rússia.

Xina és el principal soci econòmic de Pyongyang, per motius històrics, ideològics i geogràfics.

El principals productes que exporta Corea del Nord a Xina són tèxtils, ferro, plom i altres minerals.

A canvi, Pyongyang importa tota classe de productes des de Xina: teixits, camions, ceràmiques, fruites, equips de radio, ordinadors, petroli refinat i motors elèctrics.

Indústria tèxtil de Corea del Nord

Font:

<https://www.modaes.es/entorno/la-onu-bloquea-a-corea-del-norte-las-exportaciones-de-textil-por-su-programa-nuclear.html>

Rússia és el segon soci comercial de Corea del Nord, pels mateixos motius que Xina. Els principals productes que exporta Corea del Nord a Rússia són: Peix congelat, roba per home e instruments de vent. Els productes que Corea del Nord importa de Rússia són en canvi: carbó, petroli refinat i blat.

Índia és el tercer soci comercial. Pyongyang exporta plata, caixes de velocitats per vehicles, àcid sulfúric i telèfons. Importa escultures, plom, cocos, fruits secs i productes plàstics.

Principals països que negocien amb Corea del Nord

País	Productes que CdN importa	Productes que CdN exporta
XINA	Teixits sintètics i petroli refinat	Carbó
ÍNDIA	Escultures	Plata
RÚSSIA	Carbó	Peix congelat
MÈXIC	Petroli refinat	Dispositius semiconductors i transformadors elèctrics
XILE	Coure refinat	Productes de ferro
PERÚ	Mineral de cobre	Polímers d'etilè i productes plàstics
BRASIL	Pasta química de fusta i medicaments.	Circuits integrats i maquinaria.
ALEMANYA	Medicaments	Ferro
FILIPINES	Circuits integrats i computadores	Petroli refinat

Quadre dels principals països que negocien amb Corea

Font:
<https://www.semana.com/mundo/articulo/paises-que-mas-comercian-con-corea-del-norte/539257>

6. SITUACIÓ ACTUAL DELS DOS PAÏSOS

El 27 d'abril de 2018 s'ha celebrat la tercera cimera Inter coreana dels últims 70 anys. Un gran fet que ha marcat el futur de Corea del Nord i Corea del Sud.

El lema d'aquesta cimera es: "Un nou començament per a la pau". Kim Jong-un s'ha convertit en el primer mandatari nord-coreà que ha visitat Corea del Sud des de que la península es va dividir.

Aquest any, Kim ha creuat a peu la línia militar i ha arribat a la zona desmilitaritzada on l'esperava el president de Corea del Sud, Moon Jae-in. Tots dos s'han saludat molt afablement.

Els dos líders han estat escoltats fins la casa de la pau, situada al poble fronterer Panmunjon, on s'han reunit i han perfilat el futur del dos països, i assumptes dels quals no es té massa informació excepte la consegüent:

Els líders Nord-coreà Kim Jong-un i de Corea del Sud, Moon Jae-in a la zona desmilitaritzada.

Font:
<https://www.hispanTV.com/noticias/coreas/375662/zona-horaria-unificaci-on-sur-norte-kim-moon>

No volen que es repeteixin els mateixos errors del passat, deguts a que no van complir els seus acords, i que s'aniran reunint periòdicament.

"Una nova història comença ara" va dir Kim Jong-un, i després va afegir: **"Una era de pau"**.

Per deixar un record d'aquest acte, Kim Jong-un i Moon Jae-in van plantar un pi amb aigua de Corea del Nord i Corea del Sud a la zona desmilitaritzada.

I han col·locat una placa commemorativa que diu: **"Pau i prosperitat estan plantades"**, signada pels dos.

En quant a la desnuclearització, Kim Jong-un va declarar que ja no realitzarà més proves nuclears, ni llançaments de míssils; sempre que no hi haguessin amenaces contra Corea del Nord.

El president dels Estats Units, Donald Trump, es va mostrar satisfet, i es va alegrar per aquest fet, dient que es tracta d'un "gran progrés".

Posteriorment a aquesta cimera s'ha perfilat una trobada entre els Estats Units i Corea del Nord, que va proposar en Kim, i va acceptar Trump.

Per primera vegada a la història dos països amb ideologies polítiques tan oposades s'han posat d'acord i han firmat un pacte de pau i un tractat de desnuclearització a la península de Corea.

Kim Jong-un i Moon Jae-in planten un pi amb aigua de Corea del Nord i Corea del Sud

Font:
<http://www.abc.net.au/news/2018-04-27/panmunjom-declaration-for-peace2c-prosperity-and-unification-o/9705794>

El 12 de juliol de 2018 a Singapur, els dirigents dels Estats Units i de Corea del Nord es van asseure un davant de l'altre i van fer possible aquest fet.

Donald Trump, presumirà de ser el primer president nord-americà que s'ha assegut amb un mandatari de Corea del Nord i s'ha posat d'acord per acabar amb una crisi internacional.

Reunió a Singapur entre Trump i Kim per resoldre l'amença nuclear.

Font:

https://www.clarin.com/mundo/donald-trump-salio-rechazar-criticas-twitter-reunirse-kim-jong_0_B1Ux6thl7.html